



*skupaj*

**30** *let*

**Doklonfesseni**

glasilo Doma Petra Uzarja Tržič št. 4

December 2010

22. septembra 2010 je bilo v Domu Petra Uzarja zelo svečano, saj smo obeležili tri desetletja, odkar so se v dom vselili prvi stanovalci. Prireditev je vodila mag. Metka Knific. Prisotne je najprej pozdravila direktorica doma:

MAG. RENATA PROSEN

Veseli nas, da lahko danes počastimo 30-letnico ustanovitve doma starejših občanov v Bistrici pri Trziču in ob tem opozorimo na njegovo vlogo in pomen za življenje Trzičanov in drugih. Ne le za življenje tistih, ki v domu bivajo, temveč za življenje vseh krajanov in za življenje skupnosti kot celote.

Verjetno ni potrebno posebej omenjati, da se naš dom imenuje po Petru Uzarju, predvojnem revolucionarju in prvoborcu, ki se je rodil 26. 4. 1894 v Sebenjah. Zavzeto je širil ideje oktobrske revolucije in bil organizator naprednih delavcev v Trziču, še posebej pa je bil zaslužen za ohranjanje tradicij NOB in delavskega gibanja.

V Domu Petra Uzarja imamo nalogo, pravzaprav čutimo potrebo, da našim občanom, predvsem našim stanovalcem lajšamo in bogatimo staranje in jih prijazno popeljemo skozi del tretjega življenjskega obdobja. Zavedamo se, da nas objokovanje preživete preteklosti in tarnanje nad sedanjostjo lahko kaj hitro privede v začaran krog negativizma in slabe volje. Slaba volja ter zagrenjenost pa sta najbolj nevarna za resnične fizične in psihične težave, ki si jih ne želimo v nobenem življenjskem obdobju. Zato prek različnih prizadevanj našega osebja, ki ne hodi zgolj v službo po denar, ampak resnično in večinoma z veliko ljubeznijo pomaga poživljati trenutke naših stanovalcev, skrbimo za kakovost življenja starostnikov. Staranje je, hočeš nočeš, povezano z nekaterimi povsem fiziološkimi procesi, katerih posledica je tudi padec učinkovitosti in produktivnosti. Slednje je v tej turbo kapitalistični družbi, ki smo jo ustvarili, označeno za skrajno nezaželen pojav. Žal, kajti vse, kar znamo, smo sprejeli od starejših in starost ni ovira, da se ne bi naučili še česa.

Naš dom se je gradil s samopriskom v času, ko so se potrebe, po takrat imenovanemu domu za ostarele, vedno večale. Trmasti občani in društvo upokojencev, takrat na čelu z Mirkom Brejcem, so dosegli, da so za graditev doma poleg samopriskovka dodali še sredstva iz namenskega sklada za gradnjo domov. Iz prvotno načrtovanih 150 ležišč smo do danes dosegli 178 ležišč v 105 sobah, od tega jih je 38 enoposteljnih, 61 dvoposteljnih in 6 triposteljnih.

V zadnjem desetletju so se investicije v domu kar vrstile. Veliko je bilo postorjenega v prid stanovalcem, tako glede vzdrževanja in tehnične ureditve, kot tudi na področju zdravstvene nege in oskrbe. Želji po čim kakovostnejšem delu zaposlenih in dobrem počutju stanovalcev sta vodstvo in osebje gnali, da je poleg raznih manjših gradbenih posegov in nakupov osnovnih sredstev znotraj in zunaj doma, z gradnjo prizidka povečalo varovani oddelek, obnovilo glavno jedilnico in talne obloge v sobah stanovalcev polnegovalnega oddelka.

## BLIŽAJO SE PRAZNIKI

**Bližajo se prazniki,  
dišijo potice,  
zastave vihrajo,  
pisane lučke žarijo,  
nov dan, novo upanje budijo.  
Stisnimo bližnjemu roko.  
Poglejmo iskreno v njegovo oko.  
Saj nasmeh nič ne stane,  
le dan lepši postane.**

**Vsem bralcem Poklona jeseni želimo miren in  
blagoslovljen božič, čestitamo za dan samostojnosti  
ter zdravlja in sreče v novem letu.**

**Uredništvo glasila**

### POKLON JESENI

Glasilo Doma Petra Uzarja Trzič

Direktorica: mag. Renata Prosen

Uredniški odbor:

Tanja Ahačič, prostovoljka in odgovorna urednica

Marjeta Šumič, dipl. delovna terapevtka

Mojca Bohinjec Papler, animatorica

Fotografije: Marjeta Šumič

ISSN: 1855 - 685X

Ponosni smo na letošnjo adaptacijo dela pritličja vzhodnega trakta, kjer smo pridobili dodatnih 6 mest za stanovalce. Ocenjena vrednost celotnega projekta je kar 200.000 evrov. Imamo tudi mnogo drugih načrtov za prihodnje: želimo si uresničitev 2. faze obnove pritličja, urediti podstrešje doma in s tem pridobiti prostor za delovno terapijo in nekaj garsonjer za stanovalce. In danes vas ob koncu prireditve prav prijazno vabim, da si ogledate obnovljen polnegovalni oddelek.

Če je v nekih drugih časih, političnih sistemih in družbenih ureditvah veljalo, da starejši ljudje zaradi svoje modrosti ter izkušenosti zasedajo najvišje družbene ali politične položaje in imajo kot takšni največji vpliv na družbo kot celoto, danes velja povsem nasprotno. Starejši občani so marsikje potisnjeni na družbeni rob. Da bi jim bilo tudi to življenje lepo, se bo še naprej trudilo osebje in vodstvo doma, kajti zavedamo se, da je to pomembno za vse, za sedanje in prihodnje generacije.

Pokazali smo, da znamo in hočemo, da si želimo vedno lepši dom, v katerem bo veliko veselja in lepih trenutkov. Te želje po boljšem in lepšem dokazujemo že 30 let, zato bi se v prvi vrsti rada zahvalila vsem mojim predhodnikom Ani Mariji Hafner, Danici Mešič, Rudiju Kolmanu in Zvonki Hočevar Šajatovič. Nato zahvala vsem zaposlenim, ki omogočajo prijetno bivanje in z veliko mero spoštovanja in prijaznosti stanovalcem nudijo socialno oskrbo, zdravstveno nego in vse drugo. Skupaj si prizadevamo, da bi dom sledil potrebam in željam uporabnikov ter da bi kakovostno deloval.

Ljubezen, ki jo nosimo v srcih, nam pomaga ustvarjati notranjo radost in vedrino, ki deluje zdravilno in omogoča daljše življenje. Življenju naših stanovalcev lahko ljubezen doda nekaj prijetno preživetih let- hkrati več življenje pridajo delavci sami sebi. Za vsemi dejanji, tudi škodljivimi in neprimernimi, se skrivajo dobrohotni, pozitivni nameni.

Na koncu velja zadnja, a prav tako pomembna zahvala Občini Tržič, ki nam je znala prisluhniti in pomagati v finančnih in drugih težavah; in tudi zahvala državnim organom. Nikakor si ne želimo, da bi ob neprestanih podražitvah in slabi zakonodaji domovi za starejše postali domena elite in privilegij ozkega kroga ljudi. Prizadevati si moramo, da dom ostane prostor nas vseh, kajti nikoli ne vemo, kdaj ga bomo potrebovali. Mogoče bi bilo bolje reči- ne kdaj ga bomo potrebovali, ampak kdaj se bomo želeli tako ali drugače vključiti v njegove aktivnosti.

Minister dr. Ivan Svetlik je opravičil svojo odsotnost, zato je njegov govor prebrala **MILENA KONČINA** predstavnica Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve:

Prav lepo vas pozdravljam na današnji slovesnosti, kjer obeležujemo 30 let doma starejših, tukaj v Tržiču.

Vaše uspešno delovanje doma predstavlja bogastvo izkušenj in tradicijo spoštovanja drugačnosti, sožitje, ki plemeniti in bogati. Tradicija in izkušnje, ki gredo z roko v roki z napredkom in novimi idejami so tisto, ki dajejo domu kvalitetne storitve.

Današnje praznovanje je dokaz vašega nesebičnega in

požrtvovalnega dela. Nenehno ste se trudili z novimi in novimi investicijami in pridobitvami doma, kar nas vse skupaj navdušuje, saj smo priča lepi podobi te zgradbe, ki vam omogoča prijetnejše bivanje in delovanje.



Spoštovani, Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve politiko na področju varstva starejših usmerja na podlagi petletnih strategij varstva starejših, s katerimi želimo predvsem omogočiti pogoje za kakovostno staranje in oskrbo naglo rastočega deleža tretje generacije ter povečati solidarnost in kakovost medčloveškega sožitja med tretjo, srednjo in mlado generacijo.

Vsi ukrepi socialnega varstva temeljijo na zagotavljanju dostojanstva in enakih možnosti ter preprečevanja socialne izključenosti. To omogočajo tudi številni domovi za starejše, ki zagotavljajo kvalitetno življenje osebam v tretjem in četrtem življenjskem obdobju.

Skupaj z že podeljenimi koncesijami bo v Sloveniji do konca leta 2010 okoli 18.300 mest v domovih za starejše. S tem bomo izpolnili oz. celo presegli cilj Nacionalnega programa socialnega varstva, ki predvideva vključitev 5% starejših nad 65 let v institucionalno varstvo.

V prihodnje bomo več pozornosti namenili razvoju drugih oblik pomoči starejšim, in sicer tistih, ki starejšim omogočajo, da dlje časa ostanejo čim bližje v svojem domačem okolju. V domovih za starejše, kjer varnost in pomoč poiščejo tisti, ki zaradi starosti, bolezni ali morebitnih drugih okoliščin, ne morejo

več skrbeti zase, osnovno oskrbo že dalj časa dopolnjujete z dejavnostmi, s čimer se stanovalcem osmisli in polepša tretje življenjsko obdobje.

Ti domovi postajajo družbena stičišča, kar dokazujete tudi v vašem domu. Zato lahko danes starost ni več tako zelo nehvaležna, kot je bila nekoč. Marsikdo lahko svoje želje in interese uresniči šele v tem življenjskem obdobju.

Gospo in gospodje,

Ob vašem praznovanju vam iskreno čestitam in izrekam priznanje za vse, kar ste storili v tridesetletju, ki je za nami. Vaše pretekle izkušnje so dobra popotnica za naprej, za nadaljnje delo, za nove izzive, za lepši in boljši jutri.



Prisotne je pozdravil tudi tržiški župan in poslanec v državnem zboru mag. BORUT SAJOVIC

Dom Petra Uzarja je res lepo umeščen v center kraja. Blizu je lekarna, so trgovine in tudi kapela. Ta dom je res vpet v življenje v Tržiču. Svetlo podobo domu pa dajejo zaposleni. Marsikateri stanovalec je deležen boljše nege kot doma. Tudi hrana je okusna. Svoj pečat dajejo tudi prostovoljci, društva in organi KS. Kot občina smo storili, kar je naša dolžnost, ni se nam treba zahvaljevati. Kadar me povabite, rad pridem v dom, ker so tukaj dobri ljudje. Drobne malenkosti, drobna dejanja bogatijo življenje v domu. In vojna so povzročali določene napetosti in nemir. Tu sem se včasih počutila zelo nemočno. Če sem znala prepoznati problem, sem imela več težav pri reševanju le-tega. Zavzeti pravo mero, da se ne bomo preveč ukvarjali sami s seboj, po drugi strani pa, da bomo razbremenjeni lastnih problemov stopali v kontakt s stanovalci, katerim je bila naša dejavnost namenjena, mi je bila prava umetnost. Danes vem, da sem z vztrajanjem pri lastnih idealih tudi sebi povzročala frustracije ob soočanju z realnostjo. Moja pričakovanja, da bodo kar vsi delavci vedno delovali zavestno in odgovorno so bila le previsoka.

V 90-ih letih se je precej izboljšala tudi tehnična opremljenost. Posebno po odprtju meje, mlade države Slovenije, ko smo si lahko privoščili kvalitetnejše naprave in opremo. Velik napredek pri negi so pomenili materiali za enkratno uporabo (predvsem plenice). Vse to je prispevalo k boljšim storitvam in boljšemu počutju stanovalcev in olajšanju dela delavcem.

Stavba sama navzven izgleda zelo prijetna. Dejansko pa je zaradi cenene izvedbe in nefunkcionalnosti ter prilagajanja spremenjenim potrebam, rabila ogromno vzdrževanja in investicij. Včasih sem si želela, da bi vsaj eno leto minilo brez uprizarjanja gradbišča sredi hiše. Zanimivo, da to ni pretirano motilo stanovalcev. Mnogi so se ob tem celo zabavali, kot da jim je prihajanje tujih delavcev popestrilo bivanje. Ali jim ga na drug način nismo znali popestriti?

O pač, temu smo posvečali veliko skrb. Namreč, tudi zelo dobra osnovna nega in oskrba stanovalce potiska v položaj objekta. Subjekt ostaja, če ohranja svojo aktivnost in sodelovanje kljub zmanjšanim fizičnim sposobnostim. Ta višja kvaliteta življenja je bil moj cilj od vsega začetka. Toda nič ni šlo gladko in enostavno. Srečevala sem se z nešteti pomisleki in predsodki. Stanovalci ne bi nič delali, ker so že celo življenje delali, delavcem pa bi izvajanje raznih aktivnosti pomenilo le oviro pri izvajanju njihovih nalog. Otopeli obrazi stanovalcev, ki so posedali po hodnikih in dnevnih prostorih, so očitno motili samo mene. Znaten premik je bil storjen z zaposlitvijo strokovnih delavcev, ki so začeli načrtno uvajati aktivnosti za ohranjanje fizičnih in psihičnih sposobnosti stanovalcev, organizirati družabno življenje, kasneje pa so se vse več povezovali navzven in začeli vključevati zunanje sodelavce in institucije. S tem se je dom začel pospešeno odpirati navzven. Rada sem poudarjala vizijo, da bi dom postal center celotne skrbi za starejše v okolju, za katerega je ustanovljen. Toda že tedaj so se rezultati teh »obrobni« dejavnosti odražali na kvaliteti življenja v domu. Z zadovoljstvom sem včasih opazovala živahno gibanje. Stanovalci so vedno nekam »hiteli«, v vsakem kotu se je kaj dogajalo.



Žal zadovoljstva nad uspehi nisem znala vedno deliti z drugimi. Pogosto so me delavci morali spomniti na to. Vsekakor bi bila pohvala boljša motivacija za delo od nešteti drugih potez. Toda

kdo bi znal ob vsakem trenutku za vsakogar najti pravo mero. Vem pa, da sem v trenutkih ko je bila »morala povsem na dnu« znala reči: Glejte, saj smo kar nekaj ustvarili, le treba se je ozreti nazaj.

Tako na to obdobje gledam danes. S časovne distance se nekatere stvari vidijo drugače, bolj jasno, morda tudi zato, ker moteče stvari sčasoma zbledijo.



Čestitkam se je pridružil tudi KAREL ŠTUCIN, predsednik Društva upokojencev Tržič. Spomnim se, kako smo ljudi nagovarjali za gradnjo doma, da ga bomo zgradili s samopriskevkom. Takrat so nekateri negodovali, no, zdaj so pa tukaj.





## POKLICI V DOMU...

### Kuhar Franc Ajdovec – vodja kuhinje



V Domu Petra Uzarja sem se zaposlil davnega 18. junija 1980. Bil sem toliko samozavesten, da sem se odločil za spremembo službe, saj na tistih delovnih mestih, kjer sem prej delal, nisem mogel razvijati svojih sposobnosti in pokazati vsega, kar znam in zmorem. Bil sem mlad in po prepričanju tedanje glavne kuharice zaradi neizkušenosti primeren le za pripravo zajtrkov in večerij. Doma sem bil v Goričah. V službo sem hodil peš in za to porabil uro in 15 minut. Kasneje sem si kupil kolo, potem motor, privarčeval. pa sem še za fička. Kadar je zapadlo veliko snega, sem se za nedeljsko službo odpravil od doma že v soboto. Peš sem prišel v Bistrico in prespal pri sorodnikih, da sem bil v nedeljo zjutraj pravočasno v službi

Čas je tekel, kuharice so se menjavale, upokojila se je glavna kuharica, in po enem letu sem postal vodja kuhinje.. V Ljubljani sem opravil izobraževanje za dietetičnega kuharja. Ker pa je zakonodaja zahtevala, da ima vodja kuhinje V. stopnjo izobrazbe sem ponovno zavihal rokave, se vpisal v šolo v Radovljici in l. 1998 pridobil poklic gostinski poslovodja.

Veliko sem se samoizobraževal, zanimala me je energetska vrednost obroka. Zato sem oblikoval program, kateri vsebuje recepture za



jedilnike in porabo živil in ga prilagodil domu starostnikov. Da je program res dober nam dokazuje zunanje podjetje, ki je ta program še nadgradilo in ga tržižjo drugim domovom. Po nasvete k nam hodijo tudi iz drugih domov, od nas se učijo. Med prvimi smo v kuhinji uvedli HACCP sistem, ki sva ga razvila z vodjo zdravstvene nege in oskrbe in za to delo sva bila s strani zunanje institucije tudi pohvaljena.

Stanovalcem nudimo dnevno štiri obroke (zajtrk, kosilo, malico, večerjo). Skupaj dnevno pripravimo 800 obrokov. Jedilnike sestavljamo tedensko, prilagojeni so letnim časom, trgu, cenam in željam stanovalcem. Objavljeni so na oglasnih deskah po nadstropjih. Po navodilih zdravnikov ali po željah stanovalcev pripravljamo različno dietno prehrano (sladkorna, žolčna, želodčna, varovalna). Prav tako pripravljamo hrano prilagojeno za poseben način prehranjevanja (pasirano in tekočo hrano).

Pecivo in sladice pripravljamo sami. Ob skupnem praznovanju rojstnih dni stanovalcem pripravimo torto in druge dobrote. Poleg osnovne dejavnosti z veseljem sodelujemo s pogostitvijo na raznih kulturnih in drugih prireditvah.

V vseh teh letih se je v enoti kuhinje veliko spremenilo, saj so se spreminjali predpisi, na tržišču so se pojavili novi stroji in pripomočki. Veliko pozitivnih sprememb je bilo tudi na področju dietetike in zdrave prehrane. Zaposleni v kuhinji skušamo slediti vsem novim navodilom in obenem upoštevati tudi želje naših stanovalcev.

Stanovalci imajo najrajši domačo hrano kot so žganci, krompir v oblicah in maslo, polento, cmoke.. Žgance, ajdove ali koruzne, jim pripravimo za zajtrk ali večerjo kot samostojen obrok, za kosilo pa so priloga obari, kislji repi ali zelju.

Z leti smo kuhinjo modernizirali, kupili smo konvektomate, ki imajo programe kuhanja, pečenja in dušenja. Priprava hrane v konvektomatu je osnova zdrave prehrane, saj se v njem kuha in peče brez maščobe.

V kuhinji poleg vsakodnevnega dela pripravljamo tudi pogostitve ob raznih priložnostih – v domu smo imeli že poroke, zlato poroko, praznovali smo že kar nekaj rojstnih dni stoletnikov in stoletnic, ne smemo pa pozabiti na 10., 15., 20., 25. in 30. obletnico doma. Vsako leto spomladi pripravimo tradicionalni piknik s svojci, jeseni pa kostonjev piknik.

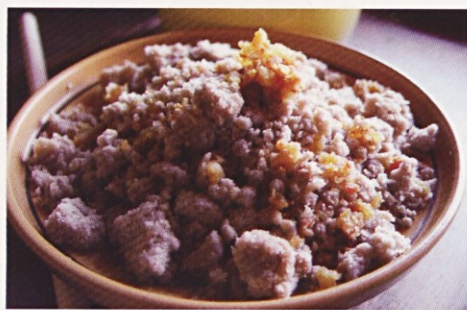
Upam, da so stanovalci zadovoljni z našim delom, obiskovalci raznih prireditev zagotovo so, saj nam vedno izrazijo pohvale in komplimente ter se zahvalijo za naš trud in prizadevanje.

Ob koncu izrekam zahvalo vsem svojim sodelavcem v kuhinji, saj so delavni, prizadevni in mi vedno stojijo ob strani.

Hvala vsem, upam, da bomo še naprej delali vsaj tako dobro in okusno kot do sedaj.

Recept za jed, ki jo imajo stanovalci zelo radi:

## AJDOVI ŽGANCI



**1 kg ajdove moke,  
150 g ocvirkov  
100 g olja**

### POSTOPEK

V loncu zavremo 3l vode, ki jo solimo. Ko zavre, vsujemo moko, ki naj jo voda pokrije, s kühalnico pa na sredini naredimo luknjo in pokrijemo lonec, zmanjšamo ogenj in kuhamo 40 minut. Potem del vode odlijemo, nekaj žgančevke prihranimo. Z vilicami zdrobimo žgance in če so presuhi, dodamo še malo žgančevke. Potem dodamo olje in ocvirke in pokrijemo lonec. Pustimo zaprto nekaj minut, da se žganci zasopijo.

Veliko uspeha in dober tek!

## Duhovna oskrba v domu – oskrba duha



Vsi čutimo, kako težko je zapustiti domače ognjišče in okolje, v katerem si preživel toliko in toliko let. Odhod v dom je velikokrat kot velik rez v življenju. Človek ni samo telo, je duša in duh. Če želimo, da bo naše življenje polno, moramo upoštevati vse dejavnike, ki vplivajo na počutje.

In naš dom, namenoma sem uporabil besedo »naš«, zna prisluhniiti človeku tudi s srcem. Naš dom ni samo prebivališče starejših ljudi, je dom starejših in se trudi biti dom v najlepšem pomenu besede. Dom

pa ni samo prostor, je toplina, sočutje, nežnost, prijaznost, domačnost, ustrežljivost, je ljubezen v prvem, najlepšem pomenu besede.

Ko kot duhovnik že skoraj desetletje vstopam v ta prostor, ki ima dušo, sem obdarovan v globini srca. Srečen sem, da smem biti del tako čuteče ekipe, ki ne pozablja na ČLOVEKA, ki ve, da je vera za vernega smisel, pomoč in dotik Boga v tem zadnjem obdobju življenja. Naš dom, ima Boga, ki je ljubezen v hiši, kapela je za vernega človeka oaza v velikokrat puščavi življenja, je studenec ob katerem se odžejamo po naporih življenja. Ja naš dom, ima čut za dotik v najglobljem bistvu človeka, v tisti skriti kamrici, kjer je on in Bog, kjer lahko prisluhujemo sami sebi in Bogu, ki je v nas.

Skrb za svete maše, ki so kot postanki na poti utrujenega življenja, ki blažijo notranje bolečine, ki nudijo hrano večnega življenja utrujenim popotnikom, je skrb osebja, ki ima srce, hvala vsem, ki s tako ljubeznijo poskrbite za te izvire milosti, za sončne trenutke, ker drži misel, da je evharistija sonce našega življenja. Hvala vsem, ki omogočate ljudem, da se jih dotikajo žarki Božje ljubezni, ki naredite vse, da bi bil Bog, ki želi srečo človeka, dobrodošel gost v domu.

Hvala osebju, ki se zavedate, da je zdravje najprej zdravje srca, ki je duhovno žarišče človeka. Če kje kot duhovnik čutim Božjo bližino, jo čutim v zakramentih, ki so Jezusova roka, prav v domu. Vidim, kako Jezus stoji ob strani človeku, ko odhaja s tega sveta, vidim osebje, ki je zraven v teh posvečenih trenutkih, vidim, da biti ob človeku, za njih ni samo »služba«, ampak je služenje v ljubezni.

Hvala vam za pričevanje, ki ni toliko v besedah ampak v dejanju. Hvala vsem, ki mi vsakokrat ko vstopim v dom, pokažete, da sem dobrodošel.

## Ljubezen pa ostane ...

Jožica Srečnik

*Kmalu sama si ostala,  
kljub temu živeti si znala.  
Bogu, starim in ubogim si se posvetila  
in na nas večkrat kar pozabila.*

Tako mi je za 80- letnico življenja napisal najstarejši sin. Pa mi vest radi tega prav nič ne očita. Ko so »ptički« poleteli iz gnezda, sem res ostala sama. Nad vse sem vesela vsakega, če se oglasi in nikoli nobenemu ničesar ne odrečem, če je le v moji moči, da jim želje izpolnim. Vedno pa jih spremlja moja ljubezen in molitev.

Meni pa so se tedaj izpolnile želje, ki sem jih v mladih letih nosila v srcu. Služiti bolnim in ubogim. Nikoli ne bom dovolj hvaležna ga. Nuški Hafner, da me je pri petdesetih letih sprejela v novo zgrajeni Dom Petra Uzarja kot negovalko. Toliko lepih spominov me veže na tistih šest let aktivnega dela. Z vsem srcem sem se lahko razdajala oskrbovancem in jih imela





rada; saj star človek potrebuje, poleg hrane in oskrbe, tudi lepo besedo, stisk roke in topel nasmeh. Pokazati jim moraš, da jih imaš rad.

Vse prehitro je minilo šest let aktivnega dela, ko sem se upokojila. Po nekaj letih počitka pa me je delovna terapevtka Marjeta povabila, da se jim kot prostovoljka znova pridružim. Verska skupina LUČ, s katero sem se srečevala in živela teh 17 let, me je res notranje bogatila. Naša molitev, pesem in branje lepih knjig nas je povezovala v eno samo veliko družino. Nikoli ne bom pozabila prvega prihoda Miklavža, ki sva ga pripravili s prostovoljko Bernardo. Solze, ki so se takrat lesketale v očeh naših oskrbovank, so poplačale ves trud in napor, ki sva ga vložili v pripravo. Ko včasih vzamem v roke album s slikami na tiste čase, mi vedno postane toplo pri srcu.

Vodstvu doma naj se ob tej priložnosti zahvalim za vsa lepa potovanja, ki sem jih preživela s prostovoljkami. Nikoli ne bi videla Švice in njenih lepot, ne Madžarske, Češke, Plitvičkih jezer, Italije, Pule in kar nekaj domov v naši Sloveniji.

Še posebna zahvala pa naj bo na koncu vsem, ki ste mi ob slovesu pripravili tako lepo presenečenje. Nikoli Vas ne bom pozabila. Hvala Vam za lepo darilo, ki me bo s hvaležnostjo v srcu spremljalo do konca življenja.

Mojim naslednicam pa želim, da bi še dolgo prinašale med stanovalce optimizem in ljubezen, kar danes vsi najbolj pogrešamo.

Naj nas prijateljstvo druží še naprej.

## Draga Joži

*Pisalo se je leto 1980,  
takrat ste v DPU prišli,  
vse je bilo čisto novo,  
dom je bilo za vselitev stanovalcev  
treba šele pripraviti...*

*Leta ste z ljubeznijo in razumevanjem  
ljudi negovali,  
mlajšim pa pri delu za zgled bili,  
se leta 1986 v pokoj podali,  
vendar stikov z domom niste prekinili...*

*Čut za dušno dobro vas je gnal,  
da marsikateri stanovalec  
vas je v skupini poiskal.*

*Ste se tedensko v molitveni skupini zbirali  
in tudi na ta način dušni mir ohranjali...  
Sedaj so se leta nabrala,  
vsak teden hoditi v Ročevnico ni šala  
in zato razumemo vašo odločitev,  
da prišel je čas za prekinitev...*

*Hvala Vam za vse ure prostovoljne,  
za vse trenutke dobrovoljne,  
naj Vam zdravje služi,  
naj Vas spremlja sreča,  
to vseh nas želja je največja...*

*V imenu prostovoljk – Veronika Ahačič*





Opravljanje obvezne andragoške prakse v Domu Petra Uzarja se je na začetku navezovalo predvsem na spoznavanje doma, stanovalcev in načina dela ter aktivnosti, ki potekajo v domu. V nadaljevanju pa sem se pričela udeleževati tudi različnih skupin. Najprej sem bila predvsem opazovalka, saj nisem imela veliko izkušenj s pristopom in vodenjem skupin starejših ljudi. Ob pomoči sodelavk iz delovne terapije, sem hitro osvojila potrebno vedenje o tem, kako pripraviti aktivnosti za skupine na način, ki bo stanovalce pritegnil k udeležbi in sodelovanju. Pravzaprav bi lahko rekla, da sem šele ob aktivnem sodelovanju v skupinah

Včasih so domovi za ostarele predstavljali prostor, kamor so se starostniki umikali pred družbo, ki je postavljala previsoke zahteve, da bi jim lahko sledili. Za družbo je bil značilen predvsem hiter ritem življenja in visoka produktivnost, pri tem pa se je pogosto pozabljalo na tiste, ki temu niso bili več kos. Tako se je veliko ljudi znašlo v domovih za ostarele, kjer so sicer lepo skrbeli zanje, vendar pa so pogosto pozabili poskrbeti za dejavnosti, ki bi stanovalce ohranjale aktivne.

Dandanes je stanje povsem drugačno. Čeprav je družba še vedno podvržena hitremu in površnemu življenju, v katerem ne najdemo časa za sočloveka, pa se je vloga institucij, ki skrbijo za starejše občane, popolnoma spremenila. Pri tem mislim predvsem na številne dejavnosti, ki se odvijajo v okviru domov ter stanovalcem omogočajo aktivno preživljanje časa. Najpomembnejše pa je, da so aktivnosti prilagojene posebnim potrebam stanovalcev doma, kar pomeni, da se jih lahko udeležujejo kljub težavam z gibanjem oziroma težavam z zaznavanjem okolja.

Prvič sem Dom Petra Uzarja obiskala letošnjo jesen, saj sem se z direktorico doma in mentorico Marjeto Šumič dogovorila, da bom v domu opravljala obvezno andragoško prakso, ki predstavlja del obveznosti študentov andragogike. Že ob samem vstopu v dom sem začutila, da ne gre le za ustanovo, v kateri bi se zbirali starejši ljudje, da bi preživeli preostanek svojega življenja, temveč, da gre za ustanovo, iz katere veje pozitivna energija, predvsem pa ogromno modrosti, ki jo nosijo v sebi stanovalci.

in njihovem vodenju začutila, v čem je pravzaprav čar dela s starejšimi. Predvsem me je presenetila njihova radovednost, vedoželjnost in interes za osvajanje ter ohranjanje znanja. Iz njih žari prav posebna energija, ki jo med mladimi učenci skoraj ni mogoče opaziti. Menim, da vzrok tiči predvsem v dejstvu, da se stanovalci skupin udeležujejo prostovoljno, od tod pa izhaja tudi njihova pripravljenost za sodelovanje in udeležbo v pogovorih. Kot predstavnica mlajše generacije pa nisem vedno jaz tista, ki sporoča in posreduje nova znanja in vedenja. Pogosto me o čem poučijo tudi stanovalci. Ti so si tekom življenja pridobili številne izkušnje, znanja ter doživeli stvari, s katerimi se mladi lahko seznanimo le preko knjig. Vendar pa se je potrebno zavedati, da zapisi v knjigah nikoli ne ponujajo tako bogatih in pristnih opisov, kot jih je mogoče zaslediti v pripovedih stanovalcev.

Ob samem začetku dela v Domu Petra Uzarja sem se spraševala, ali je bila moja odločitev pravilna. Dejstvo je, da se andragogi v vlogi izobraževalcev odraslih v tovrstnih ustanovah redko pojavljamo. Večina andragoškega dela je namreč povezanega z mlajšimi odraslimi in odraslimi, ki se izobražujejo ob delu. Vendar pa sem kmalu ugotovila, da je bila moja odločitev pravilna. Delo v domu me je navdušilo, zato se, kljub že opravljeni praksi, še vedno z veseljem vračam nazaj. Iz vsakega obiska pa se vračam z novimi izkušnjami in znanji ter vse bolj trdnim prepričanjem, da je modrost res nekaj, kar je moč najti le pri starejših ljudeh.

# MISLI SVOJCEV NAŠIH STANOVALCEV...

## Sosedi

Ana Jerman

Pred 42. leti se je naša družina iz Tržiča preselila v novo hišo v Ročevnici. Če povem po pravici, se tega nisem preveč veselila. Kajti v Bistrici takrat ni bilo ničesar, razen da so začeli graditi bloke. To je bilo leta 1968. A naselje Bistrica se je začelo hitro razvijati. V naši neposredni bližini so začeli graditi vrtec, Gasilski dom, cerkev in Dom Petra Uzarja.

Ko sem začela delati v vrtcu v Bistrici, sem pa že bila vesela, da lahko živim v tako prijetnem okolju. Pred 30 leti smo se v vrtcu pripravljali na nastop ob otvoritvi Doma Petra Uzarja. Tudi za nas je bil to velik dogodek, za mene pa mogoče še bolj, saj smo dobili novega soseda.

Od takrat naprej so bili otroci iz vrtca in njihove vzgojiteljice stalni gostje v domu. Še posebej se spominjam praznovanj dneva žena in materinskih dni ter pustovanja, ko so nas starostniki sprejeli s takim veseljem, da niso vedeli kaj nam bi dali. Za otroke so bili ti obiski in nastopi v domu velika življenjska izkušnja, saj so se seznanili z malo drugačnim načinom življenja. Naučili so se spoštovati starejše ljudi.

Bližina doma je tudi del mojega vsakodnevnega življenja. Ne morem si predstavljati, da dom ne bil imel Rudija, ki te tako prijazno pozdravi in poklepeta. Spoštujem gospoda Ankota, da ima še toliko moči, da v jutranjih urah, ko se sama komaj zbudim, prehodi že nekaj krogov okrog naših hiš in to ob vsakem vremenu. Lahko je vzor vsem mladim. Ne predstavljam si petka brez gospe Ančke pri frizerju. Ker pride zgodaj pred odprtjem salona, imava vedno čas, da malo poklepeta. Veliko starostnikov, tako sami ali v spremstvu svojcev, se sprehaja okrog naših hiš in se z njimi spoznavam in poklepeta, saj smo vendar sosedi.

Usoda je hotela, da je v dom odšel tudi moj oče. Že takrat, ko je bil zdrav, je vedno govoril, da bo šel v dom. A v takrat me je bilo zelo strah. Neverjetno, v dom sem ga peljala kar z vozičkom in s torbo z njegovo obleko. Tako enostavno, v nekaj minutah je oče zamenjal dom.

Sedaj skoraj ni dneva, da ga ne bi obiskala, še bolj sem pa vesela, da očeta ob lepem vremenu in seveda, če mu zdravje dopušča, odpeljem domov. Tudi oče se pošali, kako je lepo, da smo dobri sosedi. Večkrat se mi zgodi, da se mi ne ljubi skuhati popoldanske kave, pa skočim kar v dom k očetu. Vesela sem, da oče starost preživlja v tako prijetnem okolju, obdan s prijaznimi ljudmi.

Čas tako hiti, že 30 let smo sosedi. Ob tem dogodku vsem v Domu Petra Uzarja čestitam in jim želim, da ostanejo taki, kot so.



## ŽIVIMO ŽIVLJENJE...

Alojz Pečnik

## Ptice, moje drobne prijateljice



Zima je letni čas, ki ni najbolj prizanesejliv do živali v naravi, posebno do ptičkov, ti so nam nekako najbližji, saj so za človeka tudi koristni.

Prihajam iz vasi Dvor pri Šentvidu. Doma nas je bilo deset otrok in mama je imela obilico dela s tako veliko družino, a je vedno našla čas, da je pozimi poskrbela še za lačne ptičke. In tako je nam otrokom ljubezen do ptic privzgojila že v ranem otroštvu. Vedno nam je govorila: »Pozimi so ptički lačni in zato jim moramo pomagati!«.

Ko smo pomagali mami pri rezanju jabolk za pripravo čežane, nas je vseskozi opozarjala, naj shranimo pečke za lačne ptičke. Včasih smo malo ponergali, a ko smo videli, kako jih z veseljem pozobajo in potem iz hvaležnosti lepo žvrgolijo, nam ni bilo več težko. Brat je celo izdelal

predalčke iz vžigaličnih škatlic, kamor smo otroci shranjevali jabolčne pečke. Za nagrado pa smo jih potem opazovali pri oknu, kako so se zagnano lotili hrane, ki smo jim jo pripravili. Uživali smo ob pogledu na različne vrste ptičkov in nad njihovim čudovitim petjem ter se čudili njihovim vratolomnim preletom, zraven pa smo se čutili koristne. Poleg tega so bili ptički deležni tudi kaše in pa priboljškov, ki jih je v vasi mesar hranil za našo mamo, saj je vedel, kako naša družina pozimi lepo skrbi za zunanje ptice.

Ljubezen do ptic sem gojil nato še naprej in jo tudi še danes. Ko sem prišel v dom in sem dobil svojo sobo, sem direktorico Zvonko prosil za dovoljenje, če lahko hranim ptičke. Preden sem prišel do nje sem mislil, da mi tega ne bo dovolila, saj sem vedel, kakšne težave so imeli v domu zaradi golobov. A mi je dovolila, podarila mi je celo prelepo ptičjo krmilnico, katere sem se neizmerno razveselil.

Redno jim natresem semen ter navežem pogačo, potem pa opazujem, kako preletavajo siničke, brglezi, vrabčki, ... Veliko veselja mi naredijo.



## Spomini na čase okrog božiča



Vse smo počistili in mama je spekla potico, preden smo odšli k polnočnici. Do cerkve je bilo uro hoda. Nazaj grede smo bili najbolj veseli, če je svetila luna. Poleg potice smo pili kavo, projo, v katero je mama zakuhala malo prave kave, da je bolj dišalo.

METKA DORNIG

Pred božičem smo se otroci preoblekli v pastirčke ter hodili od hiše do hiše. Pred vrati smo počakali, da jih je kdo odprl, potem smo zapeli pesmico. Navadno so nas pri vsaki hiši obdarovali.

FRANCI OMAN

Mi smo spitali majhnega prašička, ki so ga pred božičem zaklali. Ni bilo veliko mesa, nekaj smo ga pojedli za božično kosilo, nekaj pa ga je dal oče sušiti, da smo potem jedli suho meso.

Pred svetim večerom je oče brezove deščice tesno povezal in

s takimi baklami smo si svetili na poti k polnočnici. Do cerkve je bilo uro hoje, nazaj grede smo šli pa po temi. Doma smo pojedli kos potice in popili čaj. Mama je na mizo položila ključ ter strok koruze za dobro letino.

ANGELCA RUPAR

Naša mama je pred božičem vedno spekla še en hlebec kruha, ki ga je potem položila na mizo ter ga pokrila s prticom. Tam je bil do svetih treh kraljev, potem pa ga je razrezala in dala živini. Okrog hiše smo kadili trikrat letno, in sicer na sveti večer, za silvester in na tri svete kralje.

VERONIKA NOVINŠČAK

Pri nas smo sami delali jaslice. Na smrekove veje smo položili figurice iz testa.

MICI KRALJ

Stara sem bila enajst let. Kmalu po vseh svetih je moj oče začel bolehati. Zjutraj na sveti večer je zapadlo kar nekaj novega snega. Oče je rekel: «Otroci, pojdite ven in se sankajte.»

Veseli smo se sankali. Po večerji smo šli s kadilom okrog hiše. Zelo nas je zeblo, ko smo se vračali od polnočnice, ker je bila huda zima. Na božično jutro se pa oče ni več zbudil.

FRANČIŠKA ROŽIČ

Mi smo bili bolj skromni. Jaz ne jem mesa, a za druge sem za praznike vedno skuhalo šunko.

MELEČA HORVAT

Ko sem bila še otrok, smo pri nas živeli le od delavske plače. Jaslice smo naredili iz papirja. Za božič sta šla starša k prvi maši, jaz sem medtem pripravila zajtrk. Za svete tri kralje je imel župnik navado, da je blagoslovil vsako stanovanje, ne da bi ga za to prosil.

NEŽKA KIMOVEC

## Josip Horvat – stanovalec, najbolj ustvarjalnega duha

Prihaja iz Bubnjevcov. To je vas, kjer je prva postaja preko hrvaške meje, če potujemo z vlakom iz Metlike.

Odraščal je na kmetiji skupaj z bratom. Mamo je izgubil, ko je bil še dojenček, star komaj pol leta, zato je zanju skrbel oče. Ker je bila doma kmetija, je bilo zmeraj veliko dela in z bratom sta pridno pomagala očetu.

Ko je postal polnoleten, je odšel na triletno služenje vojaškega roka v mornarico. Po vrnitvi se je zaposlil v gradbenem podjetju v Metliki, kjer je ostal eno leto. Želja po odkrivanju in spoznavanju novega, ga je gnala v svet. Leta 1957 je nameraval oditi čez severno mejo, a je tako naneslo, da je prišel in ostal v Tržiču, kjer je kaj kmalu spoznal svojo življenjsko sopotnico, s katero si je kasneje ustvaril družino.

Zaposlil se je v Splošnem gradbenem podjetju Tržič. Ker se je izkazal za pridnega in natančnega delavca, ga je podjetje poslalo na usposabljanje za minersko delo, ki zahteva zanesljivega človeka in ne dopušča napak. Kasneje se je izučil še za strojnika, da je lahko upravljal z gradbenimi stroji. Pri tem delu je vztrajal do upokojitve, celo delovno dobo pa je bil le 35 dni na bolniškem staležu.

Ob upokojitvi pa mu je naenkrat ostajalo veliko časa. Razmišljal je, da bi bilo dobro ves ta čas bolj koristno porabiti kot za pohajkovanje po gostilnah ter zapravljanje denarja za pijačo in cigarete. Odločil se je, da se temu odpove. Pravijo, da moraš ob taki odločitvi, samega sebe nagraditi, zato si je kupil televizor, ki pa, kot sam pravi, za tiste čase ni bil poceni.

Nekega dne je spremljal po televiziji zanimivo oddajo o domačih kmečkih obrteh. Predstavljeno je bilo pletarstvo, kar ga je močno pritegnilo. Priskrbel si je material in poskusil splesti svojo prvo košaro. Z izdelkom ni bil najbolj zadovoljen, a ni obupal. Poskušal je znova in znova, dokler ni bil zadovoljen s svojim izdelkom.

Pletenje košar ga je popolnoma prevzelo, saj je s tem odkril nov smisel v življenju. Zaposlovalo ga je v celoti. Potrebno je bilo najprej poiskati primeren material, to so enoletne vrbove šibe, ki se ne lomijo, najboljše jih je nabirati v zimskem času. Spoznaval je različne vrste lesa in njihovo uporabnost, lipov les, vrbove šibe, les kostanja, ostali naravni material, ... iskal je najprimernejšega za svoje izdelke, ki so sčasoma postali zelo različni, saj je v sebi sproti odkrival ustvarjalno žilico. Izpod njegovih marljivih rok so nastajale košarice in košare različnih velikosti, ptičje krmilnice, podlage in ograjice za jaslice, ...

Svoje izdelke podari prijateljem in znancem, saj mu je največje plačilo nekoga razveseliti. Večkrat je bil povabljen v vrtnice in šole, da je svojo spretnost pokazal otrokom. To poletje so ga povabili v Mladinski center na Centru za socialno delo v Tržiču.



25. 11. 2010 je bilo eno leto odkar je prišel bivat v dom, ker ga je v to prisilila bolezen. Njegove pridne roke so od takrat izdelale že okrog 130 različnih pletenih izdelkov. Pletenje ga tako zaposli, da mu pogosto zmanjka dneva, vedno znova prihajajo nove zamisli in ideje. V domu ima svoj kotiček, kjer razstavlja svoje izdelke. Želi si, da bi mu zdravje služilo toliko časa, da bi lahko uresničil vse te ideje, ki se mu vedno znova porajajo. Stanovalci in delavci doma smo nanj zelo ponosni, zato mu želimo še veliko zdravja, volje in ustvarjalnega zagona.

1. V kateri besedi se skriva ptič? Pozor, črke so pomešane.

DEMDEV

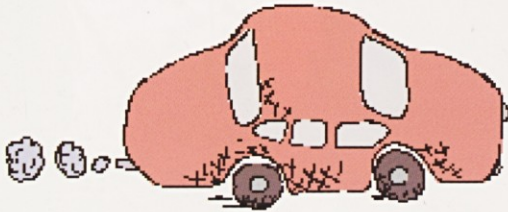
SACILI

BRACEV

LAMEKA



2. Avto prevozi 50 km s hitrostjo 100km/h. Koliko časa je voznik za volanom?

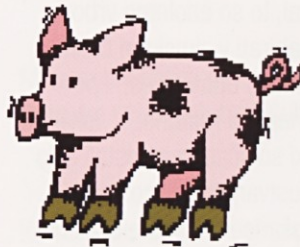


3. V spodnjem stavku se skrivajo številke. Kakšna je njihova vsota!



RADOVEDNO SEM GLEDALA PETRO, KAKO S TRIKOTNIKOM IN ŠESTILOM RIŠE PRED VELIKO HIŠO.

4. Koliko nog imajo 3 pajki, 3 metulji, 3 kokoši in 3 prašiči skupaj?



Rešitve nalog oddajte v recepcijo doma do srede, 26.1.2011. Izžrebanca bomo nagradili na prvem sestanku s stanovalci v četrtek, 27.1.2011.

# KULTURNE IN ZABAVNE PRIREDITVE V DOMU . . .

Mojca Bohinjec Papler

## JULIJ

### 02.07.2010

smo odprli razstavo čipk, ki sta jih na klekljali Stanka Jereb in njena hči Petra Dolenc iz Žirovskega Vrha. Največ pozornosti je pritegnil prt, ki ga je Stanka podarila domu za prodajo na Licitaciji. Začetna cena je 300 evrov. Ponudbe smo zbirali do 22. septembra, do praznovanja 30-letnice doma. Izkupiček je namenjen za nakup materiala, ki ga uporabljajo naši stanovalci pri ustvarjalnih delavnicah. Prt, z motivom rožic, je v celoti klekljan in meri 30 x 60 centimetrov. »Delala sem ga dva meseca, od šest do osem ur na dan, pri klekljanju je potrebne veliko potrpežljivosti, vztrajnosti in natančnosti, zato se tak prt dela tako dolgo,« je povedala Stanka. S svojim obiskom na tej razstavi nas je razveselil tudi tržiški župan Borut Sajovic. Kako se kleklja, so nam pokazali stanovalka Marica Jerman, enajstletni Žan Dolenc in dvanajstletna Ula Papler.

### 06.07.2010

Nastop varovancev društva »Sožitje« ob odprtju razstave ročnih del Varstveno delovnega centra Mengeš INCE in prodajne likovne razstave članov Društva Sožitje Kranj.

*Društvo Sožitje Kranj združuje osebe z motnjami v duševnem razvoju, starše in ljudi dobre volje, ki se iz humanih in drugih vzrokov odločajo za sodelovanje. V našem društvu imamo organizirane dejavnosti na področju likovnega izražanja, plesa - folklorne skupina in glasbe – zborček Od A do Ž. Pri vseh dejavnostih smo veseli vsakega izdelka, nastopa naših članov, še bolj pa nam je ljubo, ko vidimo, kako tisti, ki so jim prostočasne dejavnosti in nastopi namenjeni, uživajo. Prijeten sončen dan je bil v torek, 6. julij a, ob 16. uri, ko smo odprli razstavo v Domu Petra Uzarja v Trziču na temo Ulica prijaznih ljudi. Z nami sodelujejo tudi umetniki iz VDC Mengeš, enota INCE Mengeš. Predstavili so unikatne keramične izdelke pod vodstvom mentorice Alenke in Melite, člani Društva Sožitje Kranj pa so stene doma popestrili s slikami večjih formatov pod vodstvom mentorice Tatjane Ferengja. Gorenjski plesi folklorne skupine društva so v marsikaterem stanovalcu doma vzbudili spomin na svojo mladost.*

*Folklorno skupino že tri leta vodi mentorica Anita Vrtač. Zborček Od A do Ž pa nas je popeljal v dobro voljo in skupno prepevanje*

*pesmi Lojzeta Slaka in drugih avtorjev narodno zabavne glasbe. Zborček je posnel tudi svoj spot v sodelovanju s Tanjo Žagar in Rokom Ferengjo in je izredno gledan oz. poslušan. Vodi ga Tatjana Ferengja. Nastop Eve Pirnat je s svojo mehkobo dal nekaj nepozabnega, česar pač ne doživljamo vsak dan. Vsi v Društvu si želimo, da bi slike naših članov polepšale kakšno steno stanovanja tudi v Trziču.*

Tatjana Ferengja

### 07.07.2010

Družabno dopoldne ob prepevanju ljudskih pesmi v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič – Špela Srečnik.

### 09.07.2010

Družabno dopoldne ob športnih igrah in sladoledu.

### 07. in 09.2010

Ustvarjalna delavnica –svileno cvetje – Draga Heijden.

*Prodajna razstava klekljanih čipk Stanke Jereb in Petre Dolenc. Prodajna razstava likovnih del »Ulica prijaznih ljudi«, Sožitja pod mentorstvom Tatjane Ferengja. Prodajna razstava keramičnih izdelkov umetnikov VDC Mengeš, enota INCE Mengeš.*

## AVGUST

### 19.08.2010

Slikarska delavnica, mentor Vinko Hlebš, v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič

### 20.08.2010

Praznovanje rojstnih dni stanovalcev, ki so praznovali v mesecu juliju in avgustu, za prijetno popestritev je poskrbela mlada glasbena skupina »8 prijateljev« iz Besnice.

### 25.08.2010

Družabno dopoldne ob športnih igrah in sladoledu. Preživeli smo prijetno sončno dopoldne ob igrah z žogo, bowlingu in igranju golfa. Tekmovalec, ki je dosegel največ točk, je za nagrado prijel slastno torto, ostali sodelujoči smo se posladkali z osvežilnim sladoledom.

*Razstava klekljanih čipk, tečajnic Ljudske univerze Tržič, ki jih v prijetnem vzdušju vodi mentorica Vlasta Prešern. Tečajnice ustvarjajo na delavnicah in tudi doma.*

## SEPTEMBER

### 08.09.2010

Predavanje z računalniško projekcijo pod naslovom »Veliki iznajditelji in njihove življenjske zgodbe«, mentor Marko Ogris, sodelovanje z Ljudsko univerzo Tržič.



**14.09.2010**

Sveta maša v domski kapelici Svetega križa.

**15.09.2010**

Izlet s stanovalci na invalidskih vozičkih ob spremstvu svojcev do kavarne »The Old English House«

*Vsako leto se že prav veselim tega prijetnega izleta, saj uživam ob prijetni družbi svojcev in sladkih dobrotah. Ob pogledu na okolico pa vidim, da se zelenice spreminjajo v nakupovalne center, ki menda zrastejo kar v enem dnevu*

*stanovalka Marija*



**20.09.2010**

Odprtje razstave ročnih in likovnih del naših stanovalcev. Kulturni program Me. PZ Lom pod Storžičem, pod vodstvom Jožeta Tišlerja in ansambla »Dolinski fantje z Špelo« v okviru počastitve delovanja 30 letnice Doma Petra Uzarja Tržič

**21.09.2010**

Podoknica Pihalnega orkestra Tržič.

*Tako prijetno ste nas presenetili, ob tem dogodku sem se spomnila, kako je bilo včasih prijetno, ko so fantje hodili k dekletom pet podoknice, ja pa še kakšno so ušpičili vmes. Res lepo, da ste nam popestrili večer.*

*stanovalka Ana*



**22.09.2010**

Osrednja prireditev v počastitev 30- letnice delovanja Doma Petra Uzarja. S svojo navzočnostjo so nas počastili vsi vabljeni, predstavnica Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve Milena Končina, župan Občine Tržič mag. Borut Sajovic, predstavnik skupnosti socialnih zavodov Slovenije Milan Krajnc, predstavnik društva upokojencev Tržič Karel Štucin. Imeli smo prijeten kulturni program, ki ga je vodila mag. Metka Knific, učenci Glasbene šole Tržič so nas pod vodstvom svojih profesorjev popeljali v čudoviti svet glasbene umetnosti, domski pevski zbor »Slavčki« nam je zapel nekaj znanih slovenskih pesmi. Za nasmejane obraze je poskrbela humoristična skupina Smeh, Mladinskega gledališča Tržič, s predstavo » Ime mi je Branko«



*Kot župan Občine Tržič vsem varovancem, osebju in vodstvu doma čestitam ob visokem jubileju. V vseh teh letih ste pokazali veliko srčnosti in energije, še posebej pomembno pa se mi zdi, da so oskrbovanci vključeni v družabno življenje tako Bistrice, kot celotne občine. Kot župan sem vesel, da z vodstvom doma zgledno sodelujemo in da se lahko pohvalimo z nekaterimi pomembnimi dosežki. Kot poslanec si bom še naprej prizadeval, da bo institucionalno varstvo starejših še naprej dobro urejeno in da bodo cene ostale dostopne tudi ekonomsko šibkim. Na ravni občine pa moramo razmisliti tudi o širitvi kapacitet doma z ureditvijo mansarde in o njegovi posodobitvi ter adaptaciji. Jesen življenja je lepa in bogata, še zlasti če je preživljaš v tako*



pestri in razgibani sredini kot jo najdemo v Domu Petra Uzarja. Uspešno delo še naprej!

mag. Borut Sajovic  
župan Občine Tržič in poslanec DZ RS

V preteklem času smo uresničili večino zastavljenih ciljev. Ne glede na razmere, ki v državi in svetu niso najbolj ugodne, se to ni odražalo, vsaj upam, v domskem življenju. Pokazali smo, da znamo in hočemo, da si želimo vedno lepši dom, v katerem bo veliko veselja in lepih trenutkov. Te želje po boljšem in lepšem dokazujemo že trideset let, toliko, kolikor je stara naša hiša. Prepričana sem, da se bomo še naprej dokazovali v dobri luči.

Uspehi pa niso prišli sami od sebe. Brez spodbude ožjega in širšega okolja ne bi zmogli. Imamo srečo, da delujemo v okolju, ki je vedno znalo prisluhniti potrebam doma in starejšim ljudem. Če človek dela z veseljem in srčnostjo, zagotovo pridejo tudi rezultati. Skupaj s sodelavci se vsak dan resnično trudimo, da naredimo kar največ za naše stanovalce. In ko vidim nasmeh ter ganjenost na njihovih obrazih, čutim in vem, da smo na pravi poti. Lepo je soustvarjati nadaljevanje zgodbe o uspehu, ki se je začela skoraj trideset let pred mojim prihodom.

Ob koncu gre zahvala vsem, ki ste kakorkoli prispevali k razvoju in ureditvi doma, prav posebna zahvala pa gre zaposlenim, ki s svojo srčnostjo in nesebičnim delom dajejo domu poseben pečat.

mag. Renata PROSEN  
DIREKTORICA

**“In srce človeško se razširi v objem, ki sega od enega konca sveta do drugega ter vsemu, kar je kadar koli bilo, je in bo, radostno reče: Hvala!”**

**29.09.2010**

Slikarska delavnica, mentor Vinko Hlebš, sodelovanje z Ljudsko univerzo Tržič. Razstava ročnih del naših stanovalcev.

Razstava likovnih del naših stanovalcev, ki so nastajala v slikarskih delavnicah z mentorjem Vinkom Hlebšem, v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.

## OKTOBER

**01.10.2010**

Prireditve v počastitev 1. oktobra, mednarodnega dneva starejših.

Ta dan je namenjen promociji spoštovanja in skrbi za starejše, torej tistemu, kar bi pravzaprav morali početi vse leto, ne samo en dan. Generalna skupščina Združenih narodov je 1. oktober

razglasila za mednarodni dan starejših. Tudi v Sloveniji se na ta dan opozori na odnos do starejših, domovi za starostnike imamo večinoma dan odprtih vrat, hkrati pa razne aktivnosti, s katerimi predstavljamo svoje delo in poslanstvo. V tem času v Cankarjevem domu poteka Festival za tretje življenjsko obdobje, takrat se govori o sožitju med generacijami. Letošnja rdeča nit festivala je posvečena evropskemu letu boja proti revščini in socialni izključenosti, zato smo med nas povabili direktorico Centra za socialno delo Tržič Ljupko Cahunek, ki nam je predstavila delo socialne službe. Z veseljem se je odzval našemu povabilu tudi župnik Jože Gregorič, ki nam je predstavil svoje drugo poslanstvo, pomoč pri fundaciji Vincenca Drakslerja. Za prijetno kulturno vzdušje sta poskrbela moški in ženski zbor društva upokojencev Tržič in predsednik društva Karel Štucin. Vse pesmi, ki smo jih slišali, so nam pokazale, da Kdor poje, slabo ne misli.

**13.10.2010**

Slikarska delavnica, mentor Vinko Hlebš, v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.

**14.10.2010**

Jesenski izlet na Koroško v Avstriji, z ogledom gradu Landskron v bližini Beljaka in predstavo ptic ujed.

Že kar nekaj časa nisem bil v Avstriji, se je kar veliko spremenilo, zelo sem presenečen nad vsemi spremembami, nova avtocesta, Karavanški tunel predvsem pa to, da ni več meje med nami in sosedo. Je bilo včasih prav prijetno »prešvercat«  
kakšno kilo kofeta. Mi pa nismo nič »švercal«, ampak smo si ogledali resnično prijetno predstavo ptic ujed.«  
»Ja, sova je bila pa res lepa, ta prava gospa učenosti«. Za prazne želodčke, deci domačega in domačo kostanjevo potico so poskrbeli v gostilni Pri Trebušnek tako, da smo odšli domov prav zadovoljni. Se vidimo na naslednjem izletu.

stanovalec Franci

**15.10.2010**

Muzej na obisku v izvedbi Mestnega muzeja Ljubljana.

Muzej na obisku nam je oživel utrinke iz vsakdanjega življenja Emoncev, prednikov današnjih Ljubljancev, ki so prebivali v rimski Emoni, na mestu, kjer stoji danes Ljubljana. Kako je bilo živeti v Emoni. Kako so se Emonci rojevali, poročali, kje so kupovali in v kaj so verovali. V kakšnih domovih so živeli. Na vse to smo dobili odgovore s pomočjo kopij rimskih predmetov in igro vlog (vsi udeleženci se za večjo avtentičnost preoblečejo v rimske toge) in ekipo Mestnega muzeja Ljubljana.

**21.10.2010**

Kostanjev dan.

**22.10.2010**

Praznovanje rojstnih dni stanovalcev, ki so praznovali v mesecu septembru in oktobru,

*Za prijetno popestritev so poskrbeli otroci iz VVZ Deteljica z učiteljico Marijo in pomočnico učiteljice Adrijano, na harmoniki jih je spremljal hišnik VVZ*

**27.10.2010**

Družabno dopoldne ob prepevanju ljudskih pesmi v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič – Špela Srečnik

*Po gorah je ivje  
Po gorah je ivje,  
v dolini je mraz,  
oh, kje si ti dekle,  
oh, kje sem pa jaz.*

*Oj, fantič zvedavi,  
zakaj mi to st'riš,  
v ljubezen pripraviš,  
potem pa pustiš.*

*Če b' lepa ne bila,  
b' ne hodil za njo,  
b' ji figo pokazal  
pa bežal pred njo.*

*(ljudska)*

## NOVEMBER

**05.11.2010**

Nastop pevcev ljudskih pesmi »Studenček« iz Ivančne Gorice.

*Hvala Vam, da smo lahko z našo skupino preživeli z vašimi stanovalci tako prijeten večer. Lep dan vam in vašim stanovalcem.*

*Renata Laznik*

**16.11.2010**

Recitacije, predstavitev članic skupine »Resa« iz Kranja in okolice.

**17.11.2010**

Ustvarjalna delavnica z Darjo Zupan, barvanje cvetličnih lončkov, v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.

**24.11.2010**

Izdelava adventnih venčkov v sodelovanju z Rokodelsko skupino »Nežke« iz Brezj pri Tržiču.

**25.11.2010**

Odprtje razstave Društva slepih in slabovidnih iz Kranja.

*Ob odprtju razstave so umetniki v družbi naših stanovalcev prisluhnili igranju harmonikarja Gabrijela Smukavca in recitacijam Jane Kus. Sekretar Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Beno Virt pa je predstavil delo društva.*

## DECEMBER

**01.12.2010**

Ustvarjalna delavnica izdelava miklavžev iz medenega testa, Osnovna šola Bistrica, v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.

**02.12.2010**

Nastop pevskega zbora združenja vojaških gornikov Slovenije »GORŠČAKI«.

*Še kdaj pridite, pa takole v uniformah, vas je prav lepo poslušat, pa tudi pogledat, ste res pravi »gorščaki«*

*stanovalka Angelca*

**06.12.2010**

Miklavžev obisk iz Karitasa Križe

**09.12.2010**

Skupno srečanje vseh skupin za samopomoč, gostja Nataša Hafner s potopisnim predavanjem o Irski in Škotski.

**10.12.2010**

Praznovanje rojstnih dni stanovalcev, ki so praznovali v mesecu novembru in decembru. Prepeval je Otroški pevski zbor Osnovne šole Bistrica pod vodstvom Marjete Čimžar.

**15.12.2010**

Ustvarjalna delavnica, mentorica Darja Zupan, »ovčice iz filca«, v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.

**15.12.2010**

Nastop Folklorne skupine »Ajda« iz Besnice.

**20.12.2010**

Prednovoletni obisk članov Krajevne skupnosti Bistrica, kulturni program.

**22.12.2010**

Božično-novoletno praznovanje, obisk dedka Mraza, kulturni program, igrice in recital, so pripravili učenci iz Osnovne šole Lom pod Storžičem. Božično-novoletni program s svečano večerjo

**28.12.2010**

Prednovoletni koncert Ženskega pevskega zbora kulturnega društva Bistrica in Moškega pevskega zbora društva upokojencev iz Tržiča

*Prodajna likovna razstava Društva slepih in slabovidnih iz Kranja, pod mentorstvom Marjete Žohar in Vinka Hlebša.*

*Prodajna razstava izdelkov članic Rokodelske skupine »Nežke« iz Brezj pri Tržiču.*

Poleg predstavljenih prireditev so bila še stalna srečanja:

- sestanek s stanovalci (enkrat mesečno),
- vsako sredo izmenično križanka, lingo,
- tedenska srečanja pevske skupine Slavčki ,
- srečanje skupine za samopomoč svojcev oseb z demenco »Dobra misel« (enkrat mesečno),
- sveta maša (enkrat na mesec),
- srečanje skupine »Zimzelen« (dvakrat mesečno),
- tombola (enkrat mesečno),
- tedenska srečanja skupin za samopomoč.



# vse teče...

V drugi polovici leta 2010 so se nam še pridružili:  
Frančiška Kogej, Frančiška Nartnik, Marija  
Mozetič, Milan Kranjec, Ana Hadaš, Marija Teran,  
Ana Zaplotnik, Maksimiljan Klemenc, Cecilija  
Bačnik, Ana Benedik, Marija Golmajer, Frančiška  
Rožič, Boža Kramar, Ivana Žurga, Meleča Horvat,  
Mary Shewchuk, Marija Kleindinst, Marija  
Dežman, Zdravko Špendal, Anton Zupan.

Dobrodošli vsi!

## in se izteče...

Poslovidli pa so se:

Marija Čarman, Jože Bohinjč, Marija Kopusar, Ana  
Beguš, Večeslav Milič, Vida Janškovec, Eta Gros,  
Jože Ritonja, Ljudmila Kavar, Štefka Pikovnik, Jana  
Zupan, Angela Košir, Ivan Ovsenek, Ivana Borštnar,  
Jožefa Oman, Jaka Kepic.

### **TEMNA NOČ**

*Dan zahaja,  
hitro se temni,  
sem prihaja s črnimi očmi.*

*Temna noč pred našimi očmi  
joče in stoka,  
ko se dan budi.*

*Temna noč pred našimi očmi,  
ne vidim je,  
čprav ob meni spi.*

*Temna noč je... črna noč je...*

*Jaka Kepic (28.4.1948 – 3.12.2010)*

# VOŠČILA ČLANOV DRUŠTEV, KRAJEVNIH SKUPNOSTI, ... OB JUBILEJU DOMA TER OB PRIHAJAJOČEM LETU 2011!



Prijatelj je tisti, ki te razume, sprejme takšnega, kot si in prinaša veselje in razumevanje. Aktivnosti društev, krajevnih skupnosti v našem domu, je pravi odraz prijateljstva. S svojo dejavnostjo popestrijo dneve našim stanovalcem in skupaj z njimi dvigujemo kvaliteto bivanja v domu.

Dom Petra Uzarja letos obeležuje 30 let, odkar so se vanj vselili prvi stanovalci. Voščila ob tej priložnosti in hkrati želje ob novem letu so nam posredovali predsedniki Društva upokojencev Tržič, Društva gluhih in naglušnih »Auris«, Društva diabetikov Tržič, Kluba bolnikov po možganski kapi Tržič, Krajevne skupnosti Bistrica pri Tržiču, Krajevne skupnosti Kovor, Karitasa Križe, Zveze borcev, Društva invalidov.

## **Roke prijateljev**

*Ko po vasi zadiši lipa  
in se osipajo cvetke bezga,  
v meni oživi nežnost spominov.*

*Kličem tople roke prijateljev,  
da jih prepletemo  
v neusahljivi venec  
naših vezi.*

*(Francka Tronkar)*

Običajno želimo jesen življenja preživljati v svojem kraju. To je bilo in je še vedno vodilo našega društva. Prizadevali smo si, da je bil pred tridesetimi leti zgrajen Dom Petra Uzarja, ki je postal tudi dom marsikaterega našega člana.

Z vodstvom in zaposlenimi dobro sodelujemo in z njimi poskušamo popestriti življenje v domu. Naj bo tako tudi v bodoče.

Oskrbovankam in oskrbovancem želimo še naprej prijetno, aktivno in družabno bivanje, zaposlenim pa veliko optimizma, potrpljenja in dobre volje pri njihovem zahtevnem delu.

Karel Štucin

Društvo upokojencev Tržič

Iztekaajoče leto 2010 je jubilejno leto za Dom Petra Uzarja ali po domače povedano tržiški dom upokojencev, to je dom, kjer številni starostniki iz bližnje in daljne okolice najdejo človeško prijaznost in toplino, dom, kjer se obujajo stara in sklepajo številna nova poznanstva in prijateljstva, kjer se spletajo in prepletajo številne življenjske zgodbe posameznikov in tudi društev. V častitljivih 30 letih se je v Domu Petra Uzarja spletlo in prepletlo nešteto človeških zgodb in tudi v Medobčinskem društvu gluhih in naglušnih za Gorenjsko AURIS Kranj smo lahko veseli in ponosni, da smo s sodelovanjem del te lepe in častitljive zgodbe. Tudi moje osebne izkušnje so izredno pozitivne, saj sta oba starša nadvse hvaležna, predvsem pa zadovoljna, tako s sprejemom kot tudi s celotno oskrbo, pozornostjo in prijaznostjo osebja. Poslanstvo delovanja Medobčinskega društva gluhih in naglušnih AURIS Kranj nam narekuje sodelovanje s številnimi domovi starostnikov na Gorenjskem, saj ima skoraj polovica starejših ljudi težave s sluhom in z gotovostjo lahko zapišemo, da ima tržiški dom med številnimi domovi nadvse ugledno mesto, tudi po zaslugi razumevanja in prijaznosti celotnega osebja, ki nenehno in nesebično skrbi za ugled in dobro ime doma. Iskreno želimo številnim zaposlenim, uporabnikom, stanovalcem in vsem, ki kakorkoli sodelujejo pri cenjenem poslanstvu Doma Petra Uzarja, da bi tudi v bodoče nadaljevali po zastavljeni poti.

Boris Horvat Tihi

Društvo gluhih in naglušnih »AURIS« Kranj

Prav gotovo pomeni 30 let uspešnega delovanja neke ustanove zelo veliko za vsak kraj. Dom Petra Uzarja to poslanstvo nedvomno dokazuje, saj je močno vpet v življenje naših občanov, ne samo stanovalcev doma, pač pa tudi vseh tistih, ki z njim sodelujemo. Vedno je odprt za razgovor in sodelovanje, zato smo prepričani, da bomo tako tudi ostalo.

Ob 30-letnici se pridružujemo čestitkam tudi mi z željo, da dom ostane še naprej tudi nam dom na stežaj odprtih vrat.

Iskrene čestitke prav vsem; stanovalcem, delavcem in vodstvu.

Ana Marija HAFNER  
Društvo diabetikov Tržič

Člani Kluba bolnikov po kapi se po programu dela sestajamo enkrat mesečno v prostorih Doma Petra Uzarja, to je vsak prvi torek v mesecu ob 16. uri v drugem nadstropju, kjer imamo tudi redna novoletna srečanja članov našega kluba, na katerega povabimo tudi člane ostalih gorenjskih klubov, kot so Klub Bled in Klub Kranj ter vodstvo Združenja bolnikov po možganski kapi CVB Slovenije iz Ljubljane. Vse to nam omogoča vodstvo doma, za kar smo jim zelo hvaležni. Nekaj članov našega kluba je tudi bolnikov po možganski kapi, ki živijo v domu. Tudi oni se enakopravno udeležujejo nekaterih aktivnosti po programu našega kluba, seveda po svojih sposobnostih.

Ob 30. obletnici delovanja Doma Petra Uzarja Tržič lahko zapišemo, da smo člani našega kluba ponosni, da imamo v naši občini tak dom za starejšo populacijo. To omogoča kvalitetno preživljanje jeseni življenja starejših občanov. Še posebno to velja za bolnike, ki so preživeli možgansko kap. Teh bolnikov pa je iz leta v leto več tudi v naši občini.

Vsi člani našega kluba izrekamo iskrene čestitke ob jubileju vsem stanovalcem tega doma, vsem zaposlenim ter seveda sedanjemu vodstvu doma. Hvala vam, da članom našega kluba omogočate izvajanje programa našega dela v vseh teh zadnjih letih, kakor tudi v bodoče.

Ker se leto počasi izteka, naj ob tej priložnosti zaželim vse dobro in veliko sreče ter zdravja vsem stanovalcem vašega doma, kakor tudi vsem zaposlenim v prihajajočem letu 2011.

Hvala za vaše razumevanje in sodelovanje v prihodnje.

Lep pozdrav in Srečno v novem letu 2011!

Jože Mali

Klub bolnikov po možganski kapi Tržič – »Kaplja«

Ne bogatiš, če drago prodajaš,  
temveč kadar deliš."  
(Dolfe Mrak - Luč)

Ob vašem jubileju vam iskreno čestitamo, želimo lepe praznike, vsem skupaj, predvsem oskrbovancem doma pa želimo zdravja, sreče, osebnega zadovoljstva, veliko trenutkov, ki bodo dajali lepoto spominom in smisel prihodnosti.

Romana Šparovec  
Krajevna skupnost Kovor

Člani župnijske KARITAS Križe vam ob tem lepem jubileju iskreno čestitamo in vam želimo še veliko dozorelih sadov vsakdanje zavzetosti in truda za vaše delo.

V letu 2011 pa naj vse ovire postanejo premostljive, vse kar je bilo predaletč – dosegljivo, vse kar je bilo nemogoče - možno. Vse česar pa niste imeli, pa naj vam ostane v duhu upanja, vztrajnosti in poguma.

Lepo vas pozdravljam  
Štefka Grašič

*So dnevi,  
so leta in so pomladi,  
ko se imamo preprosto radi.  
So trenutki,  
ko je treba na novo začeti  
in so ljudje,  
ki jih je treba preprosto objeti.*

*Ta svet je lep,  
če nekemu nekaj daš.  
Ta svet je lep,  
če nekoga rad imaš,  
če stisneš roko komu,  
ki ga kaj boli.  
Ta svet je lep,  
če si človek do ljudi.*

Iskrene čestitke ob 30. obletnici delovanja doma. Zaposlenim veliko uspešnega in zadovoljnega dela, stanovalcem pa prijetnega in zadovoljnega bivanja v skupnem domu. Naj vam bodo dnevi s soncem obsijani, z lepimi mislimi obdani in pozitivno naravnani.

Želimo, da bi se prijetno počutili v naši krajevni skupnosti, v Bistrici. Ob prihajajočih praznikih pa vesel, blagoslovljen Božič in srečno, zdravo in zadovoljno leto 2011.

Vida Rztresen  
Krajevna skupnost Bistrica

Ob 30. obletnici delovanja ustanove vam iskreno čestitamo in želimo tudi v prihodnje veliko uspehov pri vašem pomembnem in plemenitem delu.

Ob tej priložnosti se vam ponovno iskreno zahvaljujemo za posebno skrb pri delu z našimi člani. Njihovo zadovoljstvo posebej izkazujejo ob organiziranih obiskih, ki jih društvu omogočate ob posebnih priložnostih, ob vsakoletnemu dnevu žena, ob 27. aprilu ali prednovoletnemu srečanju. Prav takšni dnevi našim članom, ob vseh, ki jih preživljajo z vami, veliko pomenijo saj jih skušamo popestriti in obogatiti s pogovori, obujanjem spominov, glasbo in nasploh prijaznostjo in spoštovanjem.

Ob jubileju Vam izrekamo posebno priznanje za nesebično pomoč pri izvedbi naših društvenih aktivnostih in hkrati

pozdravljamo sleherno srečanje, ki nam ga bo tudi v prihodnje, z Vašo pomočjo dano uresničiti.

Draga Koren  
za OO ZZB za vrednote NOB

Ob 30. obletnici vašega delovanja vam iskreno čestitamo in si še naprej želimo uspešnega sodelovanja, obenem vsem skupaj želimo vesele Božične praznike in srečno v letu 2011.

Marta Mesarek  
Društvo invalidov Tržič



Depo  
908TRŽIČ-Društva,  
POKLON jeseni  
2010

061



4003633,4

COBISS ©

KNJIŽNICA TRŽIČ

